

[Dorte Bennedsen]

mere. Man kunne faktisk godt i modsætning til hr. Helge Adam Møllers konklusion drage den konklusion, at det er et spørgsmål om anstændighed og ansvarsfølelse.

Pia Kjærsgaard (FP):

For at tage det sidste først har jeg længe sidet og tænkt på, hvad der dog kunne ligge bag udenrigsministerens udtalelser. Jeg tror, det har noget at gøre med, om man er i regering, eller om man er i opposition, i hvert fald for den tidligere regering. Jeg kunne nævne utrolig mange udtalelser fra de tidligere regeringspartiers ordførere, som jeg ikke rigtig kan få til at harmonere med det, der bliver sagt i dag. Men så må jeg sige, at jeg er langt bedre tilpas ved det, der bliver sagt i dag, end det, man sagde, da man var i regering.

Det er ingen hemmelighed, at Fremskridtspartiet længe har krævet visumtvang, og at vi også under den tidligere regering var indstillet på, at vi skulle indføre visumtvang, og vi kan – for at bruge fru Birthe Rønn Hornbechs udtryk – godt ærgre os lidt over, at den tidligere regering ikke blot gennemførte det administrativt. For det kan den til enhver tid siddende justitsminister eller indenrigsminister – den, der har området – jo gøre. Det gjorde man ikke. Man forhørte sig hos partierne, og man fandt godt nok ud af, at der ikke var et flertal – Fremskridtspartiet var selvfølgelig et af de partier, som gerne ville have visumtvang – men man gjorde det ikke. Man kørte en runde, men gennemførte det ikke.

Men jeg kan sige i dag, at jeg er umådelig tilfreds med, at både Venstre og De Konservative har bakket op om vores forslag. Det synes jeg er positivt, og det siger jeg naturligvis tak for.

Når vi har fremsat dette forslag, er det netop også, fordi vi ønsker debatten i salen. Der foregår alt for meget ovre på ministerens kontor bag de lukkede døre, og vi har længe ønsket, at man tog en debat åbent og ærligt om, hvilke partier der reelt ønskede, at der skulle indføres visumtvang. Vi synes, situationen er og i lang tid har været komplet uholdbar, og det er en nødvendig foranstaltning, specielt efter at Tyskland har strammet gevaldigt og fornuftigt op.

Vi ved, at det er organiserede busrejser, der transporterer borgere fra det tidligere Jugosla-

vien. Vi har nok alle sammen en stærk mistanke om, at mange af de flygtninge, vi har fået, ikke er reelle flygtninge, men er mennesker, som er rejst igennem sikre lande. Vi ved også, at den undersøgelse om de bosniske flygtninge, der er kommet, og som der er blevet henvist til mange gange også her i dag, viser, at en meget stor procentdel er mennesker, der har haft længerevarende ophold i andre lande.

Men hvad gør man så – overvejende, synes jeg – fra Socialdemokratiets side? Man mistænkeliggør faktisk sin egen undersøgelse. Det er, som om man er blevet forskrækket over, at den mistanke, som mange har haft, har vist sig at have bund i virkeligheden, og så mistænkeliggør den i stedet for at sige: Det kunne jo være, vi skulle ændre reglerne.

Jeg vil også gerne sige til indenrigsministeren, at jeg synes, man skal lade være med at hænge sig i detaljer, som jeg synes ministeren gjorde under sin svartale. Jeg er selvfølgelig ked af, at vi er kommet til at skrive »justitsministeren« i stedet for »indenrigsministeren«, men jeg betragter det faktisk som en meget lille detalje i vores forslag.

Dernæst vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg er ved at være træt af, at ministeren blot vil »drøfte«, hvad vi nu skal gøre, at ministeren vil have »afdækket« mulighederne, at ministeren har en vent og se-holdning, for det er jo i virkeligheden det, ministeren har. Og ministeren bliver ved, ligesom under debatten i sidste uge, med at sige, at man absolut skal drøfte, i hvor høj grad man kan lægge hjælpen i nær-områderne. Men hvad gør ministeren konkret? Ingenting. Jeg synes, der bliver gjort for lidt i det spørgsmål, og er ganske enig med hr. Helge Adam Møller, som ønsker, at den hjælp, der skal ydes, bliver ydet lokalt.

Jeg har set en udtalelse fra ministeren – ministeren sagde det desværre ikke i dag – om, at der skal findes en løsning inden sommerferien. Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for en sommerferie, for der er jo rykket rundt på mange sommerferier i år, men der er under alle omstændigheder ikke ret lang tid til. Jeg vil bede ministeren fortælle, hvad det er. Er det det beskyttelsespas, som har været lidt fremme i dagspressen, ministeren lægger op til? Er ministeren bange for at nævne det i dag? For det lyder som om, det er noget af det, som vi også godt kunne tænke os, altså som rent faktisk er et vi-